

LUẬN ĐẠI TÔNG ĐỊA HUYỀN VĂN BỐN

QUYẾN 18

**Phần thứ 35: ĐẠI QUYẾT TRẠCH MA HA KHÔNG TRẦN HẢI
TẶNG VƯƠNG ĐẠO LỘ**
(Phần quyết trạch về con đường Ma Ha Không
Trần Hải Tặng Vương)

Như vậy đã nói về phần Đại quyết trạch quảng đại vô tận giải thoát hải hải Ma Ha Sơn Vương. Tiếp theo sẽ nói về phần Đại quyết trạch Ma Ha Không Trần Hải Tặng Vương đạo lộ. Tướng trạng đó thế nào? Kệ nói:

*Trong con đường của Hải Tặng Vương
Có đầy đủ trăm pháp tự tại
Do vì dựa theo nhân duyên này
Kiến lập tên gọi Hải Tặng Vương.*

Luận nói: Nay trong kệ này là trình bày về nghĩa gì? Là muôn hiển thị trong kho tàng của Hải Vương không có pháp nào khác ngoài pháp tự tại. Có bao nhiêu pháp tự tại? Có một trăm loại? Đó là:

1. Thời tự tại, có ba mươi hai pháp, cũng chuyển cùng thời - cũng chuyển khác thời, cũng chuyển trong lúc không chuyển, cũng không chuyển trong lúc chuyển, cũng chuyển xa thời, cũng chuyển gần thời, cho đến vô lượng.
2. Xứ tự tại, là xứ chuyển như nhau - khác nhau..., cho đến vô lượng.
3. Vật tự tại, là hoạt động như nhau - khác nhau..., cho đến vô lượng.
4. Châu biến tự tại, là không có nơi nào không thông suốt..., cho đến vô lượng.
5. Đại tiểu tự tại, là rất nặng rất nhỏ..., cho đến vô lượng.

6. Hữu vô tự tại, là cũng hiện rõ cũng ẩn kín..., cho đến vô lượng.
7. Tịch động tự tại, là cũng định cũng tán..., cho đến vô lượng.
8. Thập thâm tự tại, là những sự việc không thể nghĩ bàn được..., cho đến vô lượng.
9. Bất tự tại tự tại, là vì những sự việc trái ngược..., cho đến vô lượng.
10. Vô ngại tự tại, là tự tại với những sự việc thuận nghịch..., cho đến vô lượng. Cho đến tự tại tự tại số trăm, vô tận các pháp tự tại thấy đều tự tại, cả đến vô lượng, như ba mươi hai pháp tự tại đã nói trước đây. Pháp tự tại như vậy đầy đủ tuyệt đối trọn vẹn không có chuyển nào thiếu sót. Vì nghĩa này cho nên lập thành tên gọi Hải Vương, hãy tư duy tường tận để chọn! Như kệ nói: “Trong con đường của Hải Tạng Vương, có đầy đủ trăm pháp tự tại, vì dựa theo nhân duyên này, kiến lập tên gọi Hải Tạng Vương”. Trong Kinh Giác Hoa nói như vậy: “Trong chủng loại đại hải mở rộng phạm vi thứ nhất, nếu nói rộng ra thì có số lượng tự tại bằng số vi trần của một thế giới mười phương. Nếu nói tóm lược thì có một trăm pháp tự tại”. Cho đến nói rộng.

**Phần thứ 36: ĐẠI QUYẾT TRẠCH ĐẠI BẤT KHẢ TU NGHỊ
TRÙNG TRÙNG BẤT KHẢ XỨNG LƯỢNG
A THUYẾT BỐN VƯƠNG**

(Phần quyết trạch về A Thuyết vĩ đại không thể nghĩ bàn

trùng trùng không thể xứng lượng của Bốn Vương)

Như vậy đã nói về phần Đại quyết trạch Ma Ha Không Trần Hải Tạng Vương đạo lộ. Tiếp theo sẽ nói về phần Đại quyết trạch đại bất khả tự nghị trùng trùng bất khả xứng lượng A Thuyết Bốn Vương. Tương trạng đó thế nào? Kệ nói:

Trong phần A Thuyết của Bốn Vương

Có số lượng pháp trần mười phương

Số lượng hư không khắp mười phương

Ba mươi ba biến pháp có đủ.

Luận nói: Nay trong kệ này là trình bày về nghĩa gì? Là muốn hiển thị trong biến cả A Thuyết đầy đủ trọn vẹn số pháp trần của mười phương thế giới, số pháp trần của mười phương thế giới có đủ trong ba mươi ba biến cả giáo pháp. Số pháp trần của mười phương thế giới, số pháp trần của mười phương hư không, hàm chứa trong ba mươi ba biến cả giáo pháp. Như kệ nói: “Trong phần A Thuyết của Bốn Vương, có số lượng pháp trần mười phương, số lượng hư không khắp mười phương, ba

mươi ba biển pháp có đủ”.

Trong Kinh Bổn Vương nói như vậy: “Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói với đại chúng: Ta dùng ba trí đạt được, thông suốt tất cả các pháp, không có chướng ngại, không có thiếu sót, nhưng có một biển khơi không thể nghĩ bàn được, không thể nghĩ bàn được và không thể cùng tận được, đó là Biển Không Trần Bổn Vương tánh đức viễn mẫn tự tại tự tại vô tận tạng”. Cho đến nói rộng.

* * *